

saa højt, medens det tilsvarende Tal i Provinsbyerne som angivet kan blive 15 Gange i Stedet for 2,6 Gange.

For at lempe dette Forhold noget for Indtægter paa under 10 000 Kr. paa Landet, 15 000 Kr. i de mindre Købstæder og 20 000 Kr. i de større Købstæder har Mindretallet stillet Ændringsforslagene under Nr. 7 og er Medforslagsstillere til Ændringsforslag Nr. 6.

Som det vil fremgaa af de af Fler-tallet stillede Ændringsforslag, bliver de Skatteskalaer, som fremtidig vil blive anvendt, offentlig tilgængelige, hvad Mindretallet anser for en Fordel, da det saa antagelig vil blive sjældnere, at der lignes ulovligt.

Af bestaaende Skatteskalaer, som Mindretallet er i Besiddelse af, fremgaar, at disse er opbygget saaledes, at i særlig Grad den Del af Indtægten, som ligger imellem 5 000 og 10 000 Kr., beskattes særlig haardt, for en Dels Vedkommende helt op til det dobbelte af Ligningsprocenten. For at bøde herpaa stiller Mindretallet Ændringsforslag under Nr. 9, ifølge hvilket Ændringsforslag ingen Del af Indtægten efter Skatteskalaen maa beskattes med en større Procent end Kommunens Ligningsprocent med Tillæg efter de i § 9 angivne Bestemmelser.

Grunden til, at Mindretallet maa finde den voldsomme Progression uheldig, er den, at for faa Vælgere herefter bliver tilstrækkelig personlig interesserede i en forstandig Økonomi fra Kommunens Side, hvilket antagelig vil medføre, at Ligningsprocenten alene af den Grund i Løbet af faa Aar vil stige en Del.

Hertil kommer saa den øjeblikkelige Stigning i Ligningsprocenten for de Kommuner, som hidtil har lignet lovligt, men som paa den anden Side ønsker at udnytte den tilladte Nedsættelse helt ud.

Tages det yderligere i Betragtning, at den mellemkommunale Refusionsordning virker i høj Grad ansvarsforflygtigende med Hensyn til Kommunernes Økonomi, er det efter Mindretallets Overbevisning næsten sikkert, at man i Løbet af faa Aar

vil faa en meget stærk Stigning i den kommunale Skatteudskrivning, som vil blive meget trykkende for Mellemindtægterne, og som vil bevirke et for lille Kapitaloplæg hos dem, der har de større Indtægter, hvilket sidste atter vil bevirke, at Mulighederne for Udvidelse af Erhvervsvirksomhederne formindskes til Skade for hele Samfundet.

ad 2) *Regler for Erhvervsbeskatningen.*

Disse Regler er helt nye, og selv om de rent matematisk maa anses for ganske sindrige, er det dog efter Mindretallets Mening betænkeligt, at Reglerne er saa indviklede, at meget faa Skatteydere vil kunne regne ud, hvad de skal betale i Erhvervsskat, ligesom der formentlig vil være ikke helt faa inden for Skattemyndighedernes Kreds, som heller ikke vil kunne finde ud af, hvorledes Skatteberegningen skal foretages.

Da man jo staar over for Nedsættelse af en Skattekommission, som skal drøfte alle Forhold vedrørende Beskatning, finder Mindretallet det urimeligt, at man nu vil indføre helt nye Regler paa dette Omraade, og alene af den Grund maa Mindretallet anbefale, at der stemmes herimod.

Naturligvis betyder de nye Forslag en stærk Udvidelse af Beskatningen — andet kunde jo ikke ventes af den nuværende Indenrigsminister. Til at forhindre denne Udvidelse af Beskatningen har Mindretallet jo imidlertid ikke fornøden Magt. Mindretallet ønsker dog at pege paa, at de nye Bestemmelser i særlig Grad begunstiger København og skader Opholdskommunerne.

Yderligere ønsker Mindretallet at pege paa, at de Skatteydere, som det i særlig Grad gaar ud over, er Privatfunktionærerne og Statens Tjenestemænd, som nu ogsaa i Modsætning til, som det hidtil har været, skal svare Erhvervsskat.

Med Hensyn til Privatfunktionærer har Forholdet hidtil været, at 5 000 Kr. plus Erhvervsskatten i det foregaaende Aar har været fri for Erhvervsbeskatning, medens Resten er blevet beskattet med $\frac{2}{3}$